

[Hans Nielsen.]

største Del af den danske Industri leverer fortræffelige Varer og i de allerfleste Tilfælde ogsaa billige Varer.

At man paa enkelte Omraader kan konstatere, at der er nogle, som tager en for høj Pris, skal jeg ikke benægte, men i det store og hele tør jeg nok sige, efter det Kendskab, jeg har til Industrivirksomhed her i Landet, at den danske Industri producerer sine Varer meget billigt. Men naar det ærede Medlem nu en Gang igen agter at fremdrage dette Spørgsmaal, lad ham saa komme med nogle bestemte Eksempler, som man kan tage og føle paa, som man kan fortsætte Undersøgelsen af, og som kan være vejledende for den højtærede Minister ved en nærmere Undersøgelse af, hvorvidt man paa en eller anden Maade skal komme saadanne dyre Industrivarer til Livs.

Handelsministeren (Hauge): Ogsaa jeg skal afholde mig fra at komme ind paa en vidtløftig Drøftelse af, hvem der har opnaaet det meste under Forhandlingerne i Udvalget. Jeg tror ikke, en saadan Drøftelse her vil føre til noget stort, thi de, der har gjort Indrømmelser, vil naturligvis reducere de gjorte Indrømmelser det mest mulige, og de, der har faaet Indrømmelserne, vil fortælle, at det er meget væsentlige Indrømmelser, der er gjort til deres Standpunkt. Jeg kan saa meget lettere afholde mig fra at komme ind paa Betragtninger derover, som det har været langvarige og besværlige Forhandlinger, der har været ført, inden det lykkedes at naa til Enighed om den Indstilling, der her foreligger, og jeg kan ogsaa sige, at det er ikke uden Betænkelighed, at jeg er gaaet ind paa at godkende alle de stillede Ændringsforslag, men det er dog mit Haab, at Loven, saaledes som den nu bliver, efter at Ændringerne er vedtaget, kan være saa nogenlunde fyldestgørende.

Jeg er dog paa det rene med, at Administrationen ikke vil faa lettere Arbejdsvilkaar i de kommende Aar, end den har haft i de forløbne Aar, da forskellige Love om Valutaforanstaltninger har været gældende. Jeg kan, paa den Foranledning, der er givet ved Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Krag, sige, at det skal ikke skorte paa god Villie fra min og fra Administrationens Side i det hele til at naa til et Resultat Admini-

strationen vedrørende, som kan saa nogenlunde tilfredsstillende. Men jeg vil paa den anden Side ikke paa Forhaand give Løfte om, at Fejl kan undgaas. Det kan jeg ikke, for det ved man, Fejl kan ikke undgaas, og det skulde være højst besynderligt, om der ikke ogsaa i det kommende Aar vil lyde Klager over Administrationen. Men det skal ikke komme til at mangle paa god Villie til at gøre Ret og Skel til alle Sider.

Det er vel navnlig Forstaaelsen af § 3, der her vil komme til at spille en ikke ringe Rolle, og navnlig med Henblik paa, hvad der er og har været de grundlæggende Motiver for de forskellige Valutaloves Vedtagelse. For at forebygge Misforstaaelser og deraf følgende fejlagtige Udlægninger af Lovens Bestemmelser vil jeg derfor her pege paa, at § 3 udtrykkelig fastslaar, at de importregulerende Foranstaltninger træffes, ligesom de hidtil er blevet truffet, som Selvsforsvar. Det er fremdeles nødvendigt overfor det Utaal af Restriktioner af højst forskellig Art, som i Løbet af navnlig det sidste Aar er truffet, baade i og udenfor Europa, til stor Gene for danske Erhverv, at opretholde Lovforanstaltninger som disse, der her skal vedtages. Danmark har længst muligt søgt at bevare sin Stilling i den aabne Konkurrence, og først da det ikke længere var muligt at opretholde dansk Eksportvirksomhed i et saadant Omfang, at vi kunde undgaa at ty til særlige Foranstaltninger, blev disse truffet.

Disse Foranstaltninger var dels af valutamæssig Karakter, dels af beskæftigelsesmæssig Karakter, og dels var de handelspolitisk betonedede. I alle tre Tilfælde var der Spørgsmaal om livsvigtige Forhold for det danske Samfund. Vi kunde ikke have været de iværksatte Foranstaltninger foruden, uden at Landet vilde være kommet ud i ligefrem katastrofale Forhold. Nogle af vore Foranstaltninger har selvfølgelig haft en rent øjeblikkelig mindre behagelig Virkning overfor Lande, som vi har Samhandel med, og som vi fortsat ønsker Samhandel med i videst mulige Omfang, men de paagældende Landes Regeringer og Erhvervsfolk er sikkert paa det rene med, at Danmark ikke har kunnet handle væsentlig anderledes, end Tilfældet har været, medmindre man vilde udsætte Landet for det, der var værre, end hvad